

Ministerie van Economische zaken
Bezuidenhoutseweg 73
2594 AC DEN HAAG

Postadres:
Postbus 10.000
9244 ZP BEETSTERZWAAG

Bezoekadres:
Hoofdstraat 82
9244 CR BEETSTERZWAAG

Telefoon 0512 386 222
Telefoon +31 (0)512 386 222
Telefax +31 (0)512 381 875

www.p-10.nl
p10@opsterland.nl

verzendsdatum : 11 mei 2017
uw kenmerk : Interimwet veedichte gebieden
ons kenmerk : P10.17.009
onderwerp : Reactie internetconsultatie Wetsvoorstel Interimwet vee-dichte gebieden
in afschrift aan :

Beetsterzwaag, 9 mei 2017

Geachte mevrouw, heer,

Op 11 april 2017 is de internetconsultatie gestart van het wetsvoorstel Interimwet vee-dichte gebieden. De consultatie loopt tot 23 mei 2017. Van de mogelijkheid om een reactie in te dienen maken wij gebruik. U treft onze reacties hieronder aan.

I. Algemeen

Samengevat biedt het wetsvoorstel provincies de mogelijkheid om vee-dichte gebieden aan te wijzen, grenzen te stellen aan het aantal dieren in een vee-dichtgebied, het aantal veebedrijven in een gebied te bepalen of het maximum aantallen dieren per bedrijf te bepalen. Het wetsvoorstel, gebaseerd op de evaluatie van de Wet geurhinder en veehouderij en lokaal gebieds-specifiek gezondheidsonderzoek, hanteert leefbaarheid (volksgezondheid, geur, verkeersbewegingen en effecten op landschap) als uitgangspunt om vraagstukken te reguleren die slechts lokaal spelen. De gezondheidsonderzoeken kunnen volgens de Raad van State niet zonder meer voor heel Nederland worden gebruikt.

Het wetsvoorstel wordt gelegitimeerd vanuit het gedachtegoed dat bestaande aparte regels (wetten) geen, of onvoldoende soelaas bieden. Dit om cumulatie door factoren als geur, fijn stof, ammoniak, geluid en verkeersbewegingen die tot weerstand bij de omgeving (lokaal) en in maatschappij (algemeen) zouden leiden, te kunnen aanpakken, reguleren. Wij missen een voldoende doordachte (integrale) aanpak. Wij vinden het onvoldoende in de zin dat wordt gekeken naar al bestaande regels, wetten en mogelijkheden als verlaging van emissies via BBT-stalmaatregelen, opname milieunormen in bestemmingsplannen en salderen.

Beperking van aantallen dieren en/of aantallen bedrijven geeft geen 100% garantie voor een schonere en gezonde leefomgeving voor de directe leefomgeving rond veehouderijen. Het toepassen van BBT en andere managementmaatregelen (b.v. via voerspoor) draagt wezenlijk bij aan verduurzaming van de veehouderij.

De landbouwsector staat voor grote uitdagingen onder meer ingegeven door tal van wet- en regelgeving die continu in beweging is. Wij hechten veel waarde aan onze landbouwsector. Ze is een belangrijke economische drager en speler. Helderheid over wet- en regelgeving vanuit verschillende departementen en integraal afgestemd en gewogen is voor ons en de sector van groot belang om de opgaven gezamenlijk te kunnen realiseren. Het wetsvoorstel draagt daaraan wat ons absoluut betreft absoluut niet bij. Eén facet of enkele facetten tackelen met een Interim-wet doet geen recht aan de opgaven, uitdagingen van de agrarische sector. Wij missen ook de integrale benadering met aanpalende dossiers, bijvoorbeeld asbest, bijvoorbeeld leegkomende gebouwen, bijvoorbeeld duurzaamheid met bijbehorende vraagstukken. Opgaven vragen om een integrale benadering vanuit diverse beleidsvelden.

Resumerend adviseren wij u het wetsvoorstel niet ter behandeling aan te bieden aan de Tweede Kamer.

Mocht u het voorstel toch aanbieden aan de Tweede Kamer en aan de Afdeling advisering wetgeving van de Raad van State dan treft u hieronder onze reacties aan op het wetsvoorstel.

II. Specifiek

Reikwijdte

Het wetsvoorstel geeft geen uitsluitel op welk soort veehouderijen ze van toepassing is. Vallen dierentuinen, kinderboerderijen, biologische bedrijven, veehouderijen waar bijzondere rassen worden gehouden, hobbybedrijven nu wel of niet onder het wetsvoorstel? Geldt het wetsvoorstel enkel voor vergunningplichtige bedrijven, voor IPPC-bedrijven of ook voor AMvB-veehouderijen?

Wij adviseren u in artikel 1 van het wetsvoorstel vorenstaande te duiden.

Autonome ontwikkelingen.

Voor de hand ligt wat ons betreft dat eerst concreet wordt onderzocht wat de autonome ontwikkeling is ten aanzien van vermindering (40 % van de agrarisch bedrijven staken tot 2030, onderzoek UT Wageningen) van aantallen veehouderijen en de inzet van emissiebeperkende maatregelen. Het wetsvoorstel en memorie van toelichting gaat wat ons betreft onvoldoende op vorenstaande in.

Wij verzoeken u deze autonome ontwikkelingen af te wegen bij het wetsvoorstel.

Gezondheidsonderzoek

Uitkomsten van uitgevoerd geuronderzoek – intensieve veehouderij – worden schijnbaar gebruikt om risico's voor de volksgezondheid van alle veehouderijen te duiden. Wij achten dit onjuist. Wij zijn van mening dat nader onderzoek noodzakelijk is naar mogelijke gevolgen voor de volksgezondheid in een gebied met bijvoorbeeld voornamelijk melkveehouderij. Deze bedrijven onderscheiden zich voor wat bijvoorbeeld een lagere emissie van fijnstof dan de stofuitstoot door pluimveebedrijven.

Wij adviseren u nader gezondheidsonderzoek te laten uitvoeren en de uitkomsten te betrekken bij verdere besluitvorming over het wetsvoorstel.

Dieraantallen in plaats van emissie/imissie

Waarom sturen op dieraantallen en niet op emissies - in lijn van Programmatische Aanpak Stikstof (PAS) en Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Dit sluit wat ons betreft aan op het gedachtegoed van de Omgevingswet namelijk gebiedsgericht beleid. Laat het initiatief bij de ondernemer en zorg voor een goede monitoring en evaluatie.

Wij verzoeken u in de Memorie van Toelichting aan te geven wordt uitgegaan van b.v. aantallen dieren, aantal bedrijven of maximaal aantal dieren per bedrijf.

Gemeenten bevoegd gezag.

De Omgevingswet geeft aan dat slechts motieven van doelmatigheid en of doeltreffendheid aanleiding geven om bevoegdheden te leggen bij provincie of rijk. Gemeenten zijn doorgaans bevoegd gezag als het gaat om beoordeling van meldingen, het beslissen op aanvragen om vergunning en vraagstukken in het ruimtelijk spoor. Dit primaat wordt met het wetsvoorstel onrecht aangedaan. Successen uit het verleden, in deze de programmatische aanpak (Ammoniakreductieplannen) via de Interimwet Ammoniak en Veehouderij, tonen aan dat gemeenten prima in staat zijn regionale opgaven gezamenlijk met de provincie tot een succes te maken. Het wetsvoorstel zou deze aanpak in lijn van de Omgevingswet als basis moeten gebruiken. De bevoegdheid tot het maken van een programma en verordening behoort wat ons betreft te liggen bij gemeentelijke colleges en raden. Zij zijn immers bevoegd gezag voor geurgebiedsvisionen en verordeningen als bedoeld in de Wet geurhinder en veehouderij.

Wij adviseren u het wetsvoorstel te wijzigen in de zin dat college en raad bevoegd gezag zijn voor het opstellen en vaststellen van programma en verordening. Voor de provincie zien wij een adviesrecht weggelegd bij ontwerpprogramma en ontwerpverordening en goedkeuringsrecht bij definitief programma en verordening.

Omgevingswet

Met de komst van de Omgevingswet vervalt het begrip "inrichting" (vanuit de Wet milieubeheer). In het ruimtelijk spoor wordt thans gesproken over bouwblokken. Het wetsvoorstel spreekt over regelen van aantallen dieren per bedrijf of aantal locaties. Wat is de relatie tussen huidige terminologie (inrichting, bouwblok) en gebruikte terminologie in het wetsvoorstel.

Wij verzoeken u dit, b.v. in de Memorie van Toelichting toe te lichten.

Bestemmingsplan

Niet is te herleiden of het wetsvoorstel (kijkend naar teksten over gegevensverstrekking) ook impliceert dat van Wabo-/Wm-bevoegde gezagen (lees: gemeenten) wordt verwacht een actief intrekingsbeleid te gaan voeren. Dit is nu een bevoegdheid en geen wettelijke plicht.

Wij verzoeken u dit te verduidelijken in de Memorie van Toelichting.

Het wetsvoorstel geeft aan dat de provincie kan bepalen dat ruimte die ontstaat door stoppende bedrijven in een plv-gebied niet meer ingevuld mag worden. Het ruimtelijk spoor is primair een lokale aangelegenheid. Wij missen een vertaling naar bestemmingsplannen. Hoe bijvoorbeeld om te gaan met locaties waar nu geen dieren worden gehouden en waar dit planologisch wel mogelijk is? Leidt het wetsvoorstel ertoe dat van gemeenten wordt verwacht, geëist dat zij actief bestemmingsplannen aanpassen; wie betaalt de kosten? Het wetsvoorstel leidt volgens ons tot een stuk rechtsonzekerheid, door beperking van

ontwikkelingsmogelijkheden, voor veehouderijen. Niet is bekend waar een plv-gebied aan moet voldoen. Leidt of kan het programma leiden tot planschade en zo ja wie is verantwoordelijk voor beoordelen van de planschade?

Wij verzoeken u in de Memorie van Toelichting hierop in te gaan.

Vorbereidingsbesluit

Het wetsvoorstel voorziet in de mogelijkheid dat provincies een niet appellabel aanhoudingsbesluit kunnen nemen waarin een aantal bepalingen zoals het verbod dat gedurende 1,5 jaar (totstandkoming verordening) het aantal gehouden landbouwhuisdieren uit te breiden. De gemeenteraad is bevoegd (vanuit de Wet geurhinder en veehouderij) een aanhoudingsbesluit te nemen. Het wetsvoorstel met Memorie van Toelichting gaat niet in op de relatie tussen beide besluiten te nemen door verschillende bevoegde gezagen. Wij achten het noodzakelijk dat hierover duidelijkheid komt.

Wij verzoeken u in definitieve stukken dit toe te lichten.

Het wetsvoorstel voorziet in de mogelijkheid dat aan een voorbereidingsbesluit voorwaarden kunnen worden verbonden. In artikel 6 lid 3 staan een aantal verboden opgenomen. De bepalingen onder a en b achten wij onlogisch. Sloop van gebouwen, b.v. kapschuren, lege vee-schuren (b) en reguliere werkzaamheden zoals aanleg van kuilvoeropslag (a) moet mogelijk blijven. De bepaling onder c zou gespecificeerd moeten worden voor zover het aspecten betreft die gerelateerd zijn aan de bepalingen onder d.

Wij verzoeken u de onderdelen a en b te laten vervallen en c de verbijzonderen zoals hiervoor aangegeven.

Gegevensverstrekking

Beperking van administratieve lasten door gebruik te maken van al beschikbare gegevens is voor ons vanzelfsprekend. In de Memorie van Toelichting wordt geopperd dat informatie uit de Landbouwtelling en gecombineerde opgave op onderdelen onvoldoende zicht biedt in aantallen gehouden dieren per gebied en per veehouderijlocatie onderscheiden naar diercategorie en huisvestingssysteem. Vervolgt wordt dat afhankelijk van de concrete situatie in een gebied met een veehouderijconcentratie het noodzakelijk kan zijn dat de provincie nadere informatie inwint bij veehouders en zo nodig een afzonderlijke telling plaatsvindt. Wat onder de concrete situatie moet worden verstaan is niet in het wetsvoorstel en of Memorie van Toelichting uitgewerkt. Het aantal dieren binnen een veehouderij varieert. Uitvoeren van een telling is slechts een moment opname en geeft volgens ons geen getrouw beeld. Uitgaan van vergund (Wabo) of gemeld (Activiteitenbesluit) aantal dieren ligt voor de hand. Dit omdat de vergunning, melding aangeeft van aan dieren mag, echter niet het aantal dieren dat moet worden gehouden.

Wij verzoeken u de tekst in die zin te wijzigen.

Handhaving

Het wetsvoorstel geeft aan dat de provincie toezichthouders kunnen aanstellen. Wat is de relatie met de Wet en AMvB Vergunningverlening Toezicht en Handhaving en in verlengde daarvan met het basistakenpakket van de te vormen Omgevingsdiensten.

Wij verzoeken u dit te verduidelijken.

Wet natuurbescherming

De relatie van het wetsvoorstel met andere wetten (zoals de Wet ruimtelijke ordening en Wet milieubeheer) wordt beschreven. De relatie met de Wet natuurbescherming (Wnb) niet. Veehouderijen hebben normaliter ook te maken met het vergunning-/meldingsstelsel van Wnb/PAS. Enkele provincies hebben beleidsregels vastgesteld waarin b.v. is bepaald dat PAS-ammoniak binnen 2 jaar na toekenning moet worden ingevuld door het houden van dieren. Zo niet dan valt de ammoniak terug in de grote bak. De Afdeling bestuursrechtspraak heeft recent een aantal prejudiciële vragen over de rechtmatigheid van de PAS voorgelegd aan het Europese Hof van Justitie. Beantwoording van de vragen door het Hof en vervolgens uitspraak van de Afdeling laat mogelijk een paar jaar op zich wachten. Wij achten het onmisbaar dat in het wetsvoorstel, memorie van toelichting de relatie met de Wet natuurbescherming wordt opgenomen.

Wij verzoeken u dit alsnog te doen.

Beroep

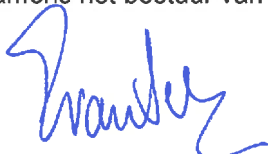
Op de voorbereiding van een plan voor de leefomgeving is artikel 3.4 Algemene wet bestuursrecht (Awb) van toepassing. Het wetsvoorstel wijzigt via artikel 13 bijlage 2 (bevoegdheidsregeling bestuursrechtspraak) van de Awb. Dit in de zin dat geen beroep mogelijk is tegen de vaststelling van een programma voor de leefomgeving. Volgens de Memorie van Toelichting is het programma niet gericht op rechtsgevolg en zal daarom in beginsel niet kunnen worden aangemerkt als besluit in de zin van de Awb.

Wij achten dit, gelet op de voorziene doorzettingsmacht van provincies, onwenselijk. Het programma kan volgens ons verstrekken gevolgen hebben. Het kunnen instellen van beroep tegen het programma achten wij noodzakelijk om de rechtmatigheid van het programma door de rechter (in eerst en enige aanleg de Afdeling) te kunnen laten toetsten. Eénzelfde bepaling, het appellabel zijn bij rechter met betrekking tot door een provincie vast te stellen verordening, achten wij aansluitend aan de mogelijkheid om tegen af te geven beschikkingen o.b.v. de verordening voor afzonderlijke veehouderijlocaties, bezwaar en beroep te maken, noodzakelijk.

Wij verzoeken u het wetsvoorstel daarop aan te passen.

Hoogachtend,

Namens het bestuur van de P10,

Ir. Ellen van Selm

Burgemeester van Opsterland / Voorzitter P10

De P10 is een samenwerkingsverband van zestien grote plattelandsgemeenten in Nederland: Aa en Hunze, Berkelland, Borger-Odoorn, Bronckhorst, Goeree-Overflakkee, Hof van Twente, Hollands Kroon, Hulst, Medemblik, Ooststellingwerf, Opsterland, Peel en Maas, Schouwen-Duiveland, Sluis, Tynaarlo en Westerveld.